

Intensieve veehouderijen en Natura2000-gebieden in het bestemmingplan buitengebied

Doelvoorschriften bieden uitkomst voor een theoretisch probleem

R. van Ruler LLM*

1. Inleiding

Het adviesbureau, waar ik werkzaam ben, maakt veel bestemmingsplannen voor het buitengebied. De wens om intensieve veehouderijen in de nabijheid van Natura2000-gebieden uitbreidingsmogelijkheden te bieden in het bestemmingplan buitengebied heeft de praktijk de afgelopen jaren menig hoofdbrekens gekost. Maar na het opstellen van een aantal bestemmingsplannen voor het landelijk gebied en de daarbij behorende Milieueffectrapportages hebben we een aanpak gevonden waar zowel de opdrachtgevers de gemeenten als de commissie m.e.r.¹ tevreden mee zijn. Deze aanpak hebben we ondermeer toegepast in het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren van de gemeente Echt – Susteren.² Dit bestemmingsplan zal in het onderhavige artikel centraal staan.

In het plangebied van dit bestemmingsplan buitengebied Echt - Susteren liggen Natura2000-gebieden, te weten Grensmaas en Abdij Lilbosch & voormalig Klooster Mariahoop. Ook in de nabije omgeving van het plangebied ligt een aantal Natura2000-gebieden. Deze gebieden zijn gevoelig voor ammoniakdepositie. Daarnaast wil de gemeente intensieve veehouderijen ontwikkelingsruimte bieden. Gaat dit samen?

Naar aanleiding van deze casus wordt in dit artikel onderzocht wat de gevolgen zijn van art. 19j van de Natuurbeschermingswet 1998 in het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren ten aanzien van intensieve veehouderijen. Allereerst worden het wettelijk kader, de jurisprudentie en de problematiek beschreven. Vervolgens wordt ingegaan op de situatie in Echt – Susteren en wordt beschreven in hoeverre het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren voldoet aan art. 19j van de Natuurbeschermingswet 1998.

2. Wettelijk kader

Op basis van art. 19j, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw) houdt een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstelling voor een Natura2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in dat gebied kan verslechteren of een significant verstoring effect kan hebben op de soorten waar

voor het gebied is aangewezen, rekening met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied. Ingevolge lid 2 van art. 19j Nbw maakt het bestuursorgaan voor plannen als bedoeld in lid 1, voordat het plan wordt vastgesteld, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.

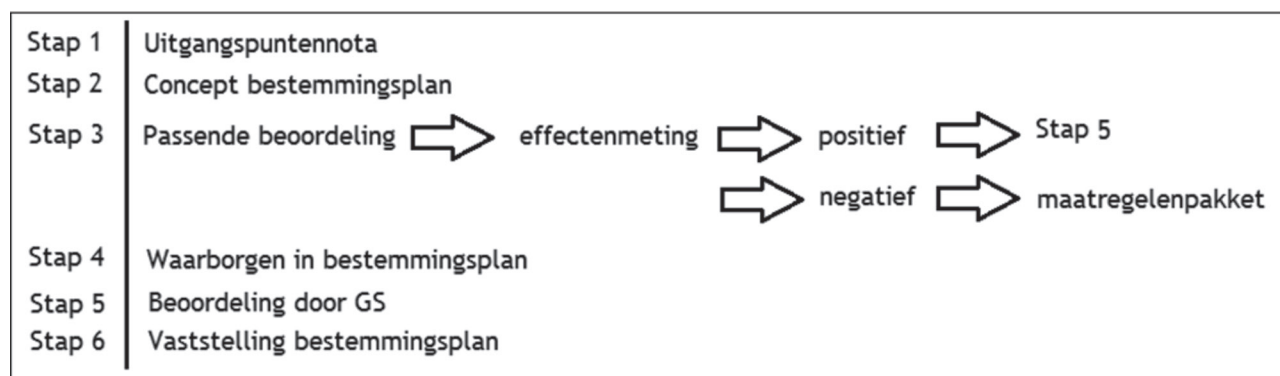
Op grond van lid 3 van art. 19j Nbw wordt het besluit, als bedoeld in lid 1, alleen genomen indien is voldaan aan de voorwaarden genoemd in art. 19g. Vervolgens bepaalt art. 19g, eerste lid, dat een vergunning als bedoeld in art. 19d lid 1, indien een passende beoordeling is voorgeschreven op grond van art. 19f, slechts wordt verleend indien Gedeputeerde Staten zich op grond van de passende beoordeling ervan hebben verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast.

Het voorgaande is een lange opsomming van ingewikkelde wetsartikelen. Maar de essentie is dat het bestuursorgaan bij de vaststelling van het bestemmingsplan rekening houdt met de gevolgen die het bestemmingsplan kan hebben voor de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura2000-gebied. Deze afweging wordt gemaakt door middel van een passende beoordeling. Deze passende beoordeling maakt onderdeel uit van het planMER. Het besluit om het bestemmingsplan vervolgens vast te stellen kan alleen worden gemaakt indien Gedeputeerde Staten zich op grond van de passende beoordeling ervan hebben verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast.

* Rosalie van Ruler is werkzaam als jurist ruimtelijk bestuursrecht bij BügelHajema Adviseurs bv, Bureau voor Ruimtelijke ordening en milieu.

1. De Commissie voor de m.e.r. is een bij wet ingestelde onafhankelijk adviseur bij m.e.r.-procedures. Zij adviseert het bevoegd gezag over de inhoud en kwaliteit van milieueffectrapporten (MER). www.commissiemer.nl.
2. Raadpleeg voor het gehele dossier: <http://www.ruimtelijkeplannen.nl/web-roo/?dossierid=NL.IMRO.1711.BP20120027>.

Dit proces is weergegeven in het volgende schema:

Allereerst wordt er een conceptbestemmingsplan opgesteld dat vervolgens op zijn effecten wordt beoordeeld in de passende beoordeling. De uitkomst van die effectenmeting kan tweeledig zijn: het plan leidt niet tot aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied (positief oordeel over het plan) of het plan leidt wel tot aantasting (negatief oordeel over het plan). Bij een negatief oordeel behoort de passende beoordeling een maatregelenpakket voor te schrijven, waarna het conceptbestemmingsplan wordt voorzien van de nodige mitigerende maatregelen. Zij dienen uit te sluiten dat de nadelige effecten die de passende beoordeling signaleert zich gedurende de looptijd van het bestemmingsplan zullen manifesteren. Daarna volgt de beoordeling door Gedeputeerde Staten in het kader van het wettelijk voorgeschreven overleg (art. 3.1.1. Besluit ruimtelijke ordening) dat verplicht is bij het opstellen van een bestemmingsplan. Gedeputeerde Staten leggen het bestemmingsplan naast de passende beoordeling om de conclusie te kunnen trekken of het plan de te beschermen natuurlijke kenmerken niet aantast. Pas daarna gaat de gemeenteraad over tot de vaststelling van het bestemmingsplan.

3. Jurisprudentie

Uit het voorgaande blijkt dat de Natuurbeschermingswet 1998 een gedetailleerde en ingewikkelde wet is. Ook de jurisprudentie geeft de praktijk weinig lucht en ruimte. Uit het navolgende blijkt dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) de praktijk strenge normen oplegt.

3.1 Passende beoordeling

Allereerst heeft de Afdeling op 9 juni 2009³ vastgesteld dat een habitattoets, oftewel een passende beoordeling, voorafgaande aan de vaststelling van een bestemmingsplan moet worden uitgevoerd indien niet is uit te sluiten dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het aangewezen gebied kan verslechteren of een verstoring effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Een passende beoordeling is dan ook vrij snel noodzakelijk. Zonder onderzoek is het namelijk vrijwel nooit mogelijk om uit te sluiten dat er geen schadelijke gevolgen voor de beschermde gebieden zijn.

3.2 Maximale uitbreidingsmogelijkheden is het uitgangspunt

Vervolgens blijkt uit de jurisprudentie van de Afdeling⁴ dat bij de beoordeling of er sprake is van significante gevolgen voor Natura2000-gebieden moet worden uitgegaan van de maximale uitbreidingsmogelijkheden die het plan biedt. Dus

ook de ontwikkelingen, zoals bijvoorbeeld het vergroten van het bouwvlak, die mogelijk zijn op basis van afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden. Een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden is op basis van de jurisprudentie hoogstwaarschijnlijk niet toegestaan.⁵

In een uitspraak van 5 december 2012⁶ heeft de Afdeling dit nogmaals bevestigd. In het planMER was uitgegaan van een maximale uitbreiding van 10% van de intensieve veehouderijen. In het bestemmingsplan waren verscheidende wijzigingsbevoegdheden opgenomen die deze uitbreidingen mogelijk maakten. Echter het aantal keren dat van deze wijzigingsbevoegdheden gebruik kan worden gemaakt is niet vastgelegd in het bestemmingsplan. De raad had nog betoogd dat het niet aannemelijk is dat alle agrariërs hiervan gebruik zouden maken. Maar met dit argument ging de Afdeling niet akkoord. De maximale mogelijkheden die het plan biedt zijn in de passende beoordeling niet onderzocht, aldus de Afdeling.

3.3 Mitigerende maatregelen

Als er sprake is van significante negatieve effecten, kan de gemeente mitigerende maatregelen opnemen in de passende beoordeling. Een voorbeeld van een mitigerende maatregel is saldering. Echter, uit jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat enkel het noemen van de mogelijkheid om te salderen niet voldoende is. Voordat het plan wordt vastgesteld, moet duidelijk zijn dat de saldering daadwerkelijk plaats kan vinden. Het enkel verwijzen naar een depositiebank voor ammoniak is niet voldoende. De Afdeling wil zekerheid.⁷ Ook in de uitspraak Geertruidenberg is dit bevestigd. De enkele verwachting dat saldering geregeld kan worden, is niet voldoende om zeker te stellen dat de natuurlijke kenmerken van de Natura2000-gebieden niet worden aangetast.⁸

3. ABRvS, 9 juni 2009, zaaknummer: 200901786/2/R2.
4. ABRvS, 11 april 2012, zaaknummer: 201003878/1/R3.
5. Mr. S.M. van Velsen, 'Representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden van een bestemmingsplan (deel 1)', *Tijdschrift voor Bouwrecht*, nr. 5, mei 2013, p. 412-421.
6. ABRvS, 5 december 2012, zaaknummer: 201109053/1/R2.
7. ABRvS, 22 februari 2012, zaaknummer: 201010623/1/R3, r.o. 2.8.
8. ABRvS, 24 oktober 2012, zaaknummer: 201107891/1/R3.

3.4 Conclusie

Uit de jurisprudentie blijkt dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan buitengebied veelal een passende beoordeling uitgevoerd moet worden. Daarnaast moet men in deze passende beoordeling de maximale mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt onderzoeken. Oftewel van het 'worst case-scenario' moet worden onderzocht in hoeverre dit schadelijke effecten heeft voor het Natura2000-gebied. Voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld, moet zeker zijn dat de mitigerende maatregelen die de significante gevolgen kunnen voorkomen kunnen worden uitgevoerd.

4. Theoretisch probleem

Uit de voorgaande paragrafen blijkt dat de Natuurbeschermingswet 1998 en de Afdeling strenge eisen stelt aan het bestemmingsplan buitengebied. De gemeenteraad mag het bestemmingsplan niet vaststellen als er negatieve gevolgen zijn voor de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura2000-gebied. Dit is opmerkelijk omdat in de Natuurbeschermingswet 1998 ook een vergunningplicht is opgenomen. Het uitbreiden van een intensieve veehouderij is alleen mogelijk als de initiatiefnemer beschikt over een vergunning op basis van art. 19d Nbw. Deze vergunning wordt niet verleend als, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura2000-gebied kan verslechteren of een significant verstoring effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Met andere woorden, de toets die art. 19j Nbw verplicht stelt aan het bestemmingsplan buitengebied wordt in een later stadium bij de concrete uitbreiding van de intensieve veehouderij nogmaals uitgevoerd. Als de uitbreiding van een intensieve veehouderij negatieve effecten heeft voor een Natura2000-gebied dan kan er geen vergunning verleend worden op basis van art. 19d Nbw. Daarnaast geldt er op basis van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) een 'aanhakingsplicht'. Dit betekent dat bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het bouwen er tevens een aanvraag voor een vergunning op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 ingediend dient te worden.⁹

Kortom, de toets die art. 19j Nbw oplegt aan het bestemmingsplan wordt bij de vergunningverlening op basis van art. 19d Nbw nogmaals uitgevoerd. Bij de vergunningverlening kan deze toets wellicht nauwkeuriger worden uitgevoerd. Er is dan immers sprake van een concrete aanvraag. Door de vergunningplicht op basis van art. 19d Nbw kan er geen uitbreiding van een intensieve veehouderij plaatsvinden als dit negatieve effecten heeft op een Natura2000-gebied. De toets die art. 19j Nbw dan ook oplegt aan het bestemmingsplan buitengebied is dan ook puur theoretisch.

5. Echt - Susteren

5.1 Bestemmingsplan

Echt – Susteren is een gemeente in de provincie Limburg. De gemeente Echt – Susteren wil haar geldende bestemmingsplannen voor het buitengebied herzien tot één nieuw, digitaal en actueel bestemmingsplan buitengebied. Het bestemmingsplan zal met name conserverend en behoudend van aard zijn. Slechts kleinschalige ontwikkelingen worden mogelijk gemaakt, waaronder uitbreidingsmogelijkheden voor intensieve veehouderijen. Het plangebied betreft het buitengebied exclusief het Grensmaasgebied ten westen van het Julianakanaal.

Plangebied bestemmingsplan buitengebied Echt - Susteren

In het voorontwerpbestemmingsplan zijn verscheidene ontwikkelingsmogelijkheden voor de intensieve veehouderij opgenomen. De belangrijkste ontwikkelingsmogelijkheden, die mogelijk grote milieueffecten kunnen hebben en daarmee onderdeel uitmaken van de passende beoordeling, betreffen de volgende:

- Bestaande grondgebonden agrarische bedrijven kunnen het bedrijf vergroten door middel van wijzigingsbevoegdheden. Binnen de bestemming 'Agrarisch' geldt een maximum bouwvlak van 2,0 ha en elders maximaal 1,5 ha, met dien verstande dat bouwvlakken van grondgebonden agrarische bedrijven in het landbouwontwikkelingsgebied niet mogen worden vergroot.
- In de landbouwontwikkelingsgebieden kunnen de grondgebonden agrarische bedrijven zonder meer omschakelen naar intensieve veehouderij en daarnaast hun bouwvlak vergroten tot 2,0 ha.
- Bestaande intensieve bedrijven (met de aanduiding 'intensieve veehouderij') groeien alleen binnen hun bouwvlak in het verwevingsgebied. In het extensiveringsgebied is toename van het aantal dieren voor intensieve veehouderij niet toegestaan.
- In het extensiveringsgebied kunnen intensieve veehouderijen niet vergroten, maar wel is doorgroei mogelijk als grondgebonden bedrijf tot 1,5 ha, tenzij het bedrijf ligt binnen de aanduiding 'ehs'.

5.2 MER Bestemmingsplan buitengebied

Bij dit bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren is een passende beoordeling gemaakt. Deze passende beoordeling is opgenomen in het MER Bestemmingsplan buitengebied. In dit planMER zijn allereerst de ontwikkelingsmogelijkheden (zoals hiervoor beschreven) uit het voorontwerpbestemmingsplan onderzocht. Voor de belangrijkste milieuthema's (ammoniak en natuur, geurhinder en luchtkwaliteit) zijn de effecten in kaart gebracht. Hieruit blijkt dat met name de effecten van het bestemmingsplan ten aanzien van ammoniakemissie en ammoniakdepositie in omliggende natuurgebieden negatief zijn. In de passende beoordeling leidt dit tot onaanvaardbare negatieve effecten. Het bestemmingsplan

9. Zie art. 46 e.v. Nbw.

zou daarmee niet uitvoerbaar zijn op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Dit is voor de gemeente aanleiding geweest om het bestemmingsplan aan te passen. De volgende aanpassingen in het bestemmingsplan zijn daarom doorgevoerd bij de ombouw van het voorontwerpbestemmingsplan naar ontwerpbestemmingsplan:

- De opgenomen wijzigingsbevoegdheid voor het vergroten van grondgebonden agrarische bedrijven is aangepast. De mogelijkheid om tot 2 ha te vergroten is beperkt tot de bestemming 'Agrarisch'. Bij andere bestemmingen geldt als maximum 1,5 ha.
- De opgenomen wijzigingsbevoegdheid voor het vergroten van intensieve veehouderijen in het weravingsgebied is uit het bestemmingsplan geschrapt;
- Vanwege de mogelijke effecten op omliggende Natura2000-gebieden is de bouw van veestallen in het bestemmingsplan niet meer als recht mogelijk gemaakt, maar door middel van een afwijkingsbevoegdheid bij omgevingsvergunning.¹⁰ In de afwijking wordt getoetst of er geen sprake is van negatieve effecten in omliggende Natura2000-gebieden. Door het opnemen van deze regeling zijn negatieve effecten op Natura2000-gebieden uitgesloten.

Uit de planMER blijkt dat ammoniakdepositie op Natura 2000-gebieden als gevolg van de huidige situatie zeer groot is. Er is al sprake van een overbelaste situatie in de huidige toestand. Dit betekent dat elke toename van depositie op een Natura2000-gebied een significant negatief effect kan hebben. Gezien de huidige achtergronddepositie, die vrijwel overal en voor alle Natura2000-gebieden hoger is dan de kritische depositiewaarde van ten minste de meest gevoelige habitattypen, is alleen een bestemmingsplan dat de huidige situatie van veehouderijen vastlegt, uitvoerbaar. Dat betekent dat er planologische middelen moeten worden ingezet om de huidige situatie vast te leggen. Immers, als alle ontwikkelingsmogelijkheden worden gebruikt, zijn negatieve effecten niet uit te sluiten. Dat is in het voorliggende planMER gebleken bij de beoordeling van het alternatief worst case bestemmingsplan.

Om deze reden is in het ontwerpbestemmingsplan de keuze gemaakt dat bij recht geen uitbreiding van een veehouderij is toegestaan, maar alleen door middel van een afwijkingsprocedure waarbij moet worden aangetoond dat er geen negatieve effecten optreden in omliggende Natura2000-gebieden, met name ten aanzien van de ammoniakdepositie. Daarmee is de huidige situatie vastgelegd en uitbreiding zodanig geclausuleerd dat er geen negatieve effecten kunnen optreden.

Doordat het ontwerpbestemmingsplan op deze manier is ingericht, kan worden geconcludeerd dat het ontwerpbestemmingsplan geen significant negatieve effecten kan veroorzaken op beide ingelezen Natura2000-gebieden en de 12 Natura2000-gebieden direct rond de gemeente. Het bestemmingsplan is daarmee uitvoerbaar conform art. 19j van de Natuurbeschermingswet 1998.¹¹

5.3 Verwerken van de uitkomsten van de passende beoordeling in het bestemmingsplan

Uit de passende beoordeling, welke onderdeel is van het planMER, is gebleken dat enkel de huidige situatie is toegestaan. Dit heeft tot gevolg gehad dat het voorontwerpbestemmingsplan is aangepast. In de bouwregels van de agrarische bestemmingen is de volgende bepaling¹² opgenomen:

Op de gronden van de agrarische bestemmingen mogen de onderstaande bouwwerken uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd:

- de bij één agrarisch bedrijf behorende bedrijfsgebouwen, met dien verstande dat uitsluitend de bestaande veestallen zijn toegestaan;

Met andere woorden, binnen een agrarisch bouwvlak zijn uitsluitend de bestaande veestallen toegestaan. Dit is eigenlijk een verbaal bouwvlak op de muur voor veestallen. Door middel van een afwijking bij een omgevingsvergunning is het wel mogelijk om veestallen te bouwen. De volgende bepaling¹³ is opgenomen:

Bij een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van het bepaalde in de bouwregels ten behoeve van het bouwen van veestallen binnen het bouwvlak, mits is aangetoond dat er geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie in een Natura2000-gebied, danwel dat de depositie geen gevolgen heeft voor de instandhoudingsdoelstelling van het Natura2000-gebied;

Er kunnen dus alleen veestallen binnen het bouwvlak worden gebouwd als er geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie op een Natura2000-gebied. Indien een dergelijke regeling in het bestemmingsplan wordt opgenomen, dient uitvoerbaarheid van de regeling te zijn aangetoond. In essentie komt het daarbij op neer dat onderbouwd moet worden dat de regeling ook daadwerkelijk toegepast kan worden. In het MER Bestemmingsplan buitengebied is aangetoond dat deze regeling uitvoerbaar is.¹⁴ Aangetoond is dat veehouders uitbreidingsruimte kunnen creëren door oude stallen te vervangen door grotere, moderne stallen met een lage emissiefactor. Daarnaast is saldering een optie. Ook in de wijzigingsbevoegdheden voor het vergroten van het agrarische bouwvlak is de voorwaarde opgenomen dat aangetoond dient te worden dat er geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie in een Natura2000-gebied, dan wel dat de depositie geen gevolgen heeft voor de instandhoudingsdoelstelling van het Natura2000-gebied.¹⁵ Uit recente toetsingsadviezen van de Commissie m.e.r. blijkt dat deze gedetailleerde regelingen in het bestemmingsplan noodzakelijk zijn. Het enkel verwijzen naar de vergunningprocedure op grond van art. 19d Nbw of een provinciale verordening stikstof geeft onvoldoende onderbouwing dat op planniveau de aantasting van natuurlijke kenmerken

10. Dit is eigenlijk een verbaal bouwvlak op de muur. Het bouwen van veestallen is binnen het bouwvlak niet bij recht toegestaan. Ook al biedt het bouwvlak nog ruimte.

11. Passage uit de samenvatting van het MER Bestemmingsplan buitengebied, BügelHajema, 18 februari 2013, p. 13.

12. Vergelijk art. 3 lid 3.2 sublid 3.2.1 sub a van het ontwerpbestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren.

13. Vergelijk art. 3 lid 3.4 sub b van het ontwerpbestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren.

14. MER Bestemmingsplan buitengebied, BügelHajema, 18 februari 2013, p. 155 e.v.

15. Vergelijk art. 3 lid 3.9 sublid 3.9.1 sub h van het ontwerpbestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren.

van Natura2000-gebieden wordt uitgesloten.¹⁶ Daarnaast adviseert de Commissie om nog niet te anticiperen op de Programmatische Aanpak Stikstofdepositie (PAS) omdat deze nog in ontwikkeling is.¹⁷

Door het opnemen van dergelijke doelvoorschriften in het een bestemmingsplan vindt er een koppeling plaats met de vergunningverlening op basis van art. 19d Nbw. Het toetsingscriterium van art. 19d Nbw wordt geïntegreerd in het bestemmingsplan. Bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning om een intensieve veehouderij uit te breiden, zal de initiatiefnemer moeten aantonen op welke wijze kan worden voldaan aan de eisen van de Natuurbeschermingswet 1998. In de praktijk zullen de opgenomen doelvoorschriften uit het bestemmingsplan hoogstwaarschijnlijk zo worden gehanteerd dat indien een ondernemer een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 kan overleggen, de opgenomen afwijkingsbevoegdheid ook kan worden toegepast. De vergunning op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 toont immers aan dat er geen sprake is van negatieve effecten voor één van de omliggende Natura2000-gebieden. Op deze wijze voldoet het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren aan art. 19j Nbw.¹⁸ Ontwikkelingen die een toename van de ammoniakdepositie kunnen veroorzaken, zijn niet toegestaan. Het bestemmingsplan biedt geen ruimte voor ontwikkelingen die significante negatieve gevolgen kunnen hebben voor Natura2000-gebieden.

6. Conclusie

In het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren is het ‘theoretische probleem’ opgelost door doelvoorschriften op te nemen in het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren. De Commissie m.e.r. heeft in haar toetsingsadviezen aangegeven dat een enkele verwijzing in het bestemmingsplan naar de natuurbeschermingswetvergunning onvoldoende is. Het bestemmingsplan moet zekerheid bieden en mag geen ontwikkelingen toestaan die negatieve effecten kunnen veroorzaken voor de instandhoudingsdoelstellingen van Natura2000-gebieden. Door het opnemen van de doelvoorschriften in het plan voldoet het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren aan art. 19j Nbw.

16. Bestemmingsplan buitengebied & MER gemeente Heusden, toetsingsadvies over het milieueffectrapport, 13 september 2012, rapportnummer: 2690-18, www.commissiemer.nl/advisering/afgerondeadviezen/2690.
17. Bestemmingsplan buitengebied & MER gemeente Heusden, toetsingsadvies over het milieueffectrapport, 13 september 2012, rapportnummer: 2690-18, www.commissiemer.nl/advisering/afgerondeadviezen/2690.
18. Op het moment van schrijven van dit artikel is het bestemmingsplan buitengebied Echt – Susteren nog niet onherroepelijk.